

J. Czebreszuk, M. Ignaczak

Borowo, st. 12, gm. Dobrze, woj.
włocławskie, AZP 46-44/42

Informator Archeologiczny : badania 28, 9

1994

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Działania te mają na celu włączenie w przyszłości stanowiska do programu turystycznego rezerwatu archeologicznego w Biskupinie.

Badania zakończono.

Bokiny, st. 63, gm. Łapy, woj. białostockie — patrz: paleolit i mezolit

**Borowo, st. 12
gm. Dobrze, woj. wrocławskie
AZP 46-44/42**

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza
Instytut Prahistorii Zakład Prahistorii
Polski w Poznaniu

Badania prowadzili mgr J. Czebreszuk i M. Ignaczak. Finansowane przez Wojewodę Wrocławskiego, Gminę Dobrze i Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w ramach programu ratownictwa przestrzennego nad środkową Bachorzą. Drugi sezon badań osad ludności kultury pucharów lejkowatych i iwieńskiej.

Stanowisko odkryto w 1982 r. Zajmuje ono południowy stok wału wydmorego, opadający w stronę osuszonego aktualnie jeziora Krzywosądz. Badania miały charakter ratowniczy. Teren stanowiska przestał podlegać uprawie i stał się miejscem „dzikiej” eksploatacji piasku.

Łącznie przebadano 142 m² w obrębie 7. wykopów, gdzie natknięto się na pozostałości osad ludności kultury pucharów lejkowatych i iwieńskiej. Stwierdzono wyraźnie lepszy stopień zachowania stanowiska w części porośniętej aktualnie lasem. Odkryto 14 obiektów. Wszystkie one wiążą się z kulturą pucharów lejkowatych (m.in. zakończono eksplorację obiektu nr 3, odkrytego rok temu).

Tegoroczne obiekty, o dobrym stopniu zachowania oraz o różnorodnych rozmiarach i wypełnisku, stanowią fragm. rozległej i stabilnej osady ludności kultury pucharów lejkowatych. Wstępne ustalenia chronologiczne wskazują, iż przede wszystkim wiąże się ona z jej rozwiniętym odcinkiem rozwojowym (faza IV-V). Najbardziej prawdopodobne jest wydzielenie w jej obrębie dwóch podetapów zasiedlenia, związanych osobno z fazą IV i fazą V. Najmniej liczne są ślady fazy III, w ubiegłym sezonie dominujące.

Etap zasiedlenia związany z rozwiniętym odcinkiem kultury iwieńskiej podobnie jak w sezonie poprzednim reprezentuje wyraźnie mniejsza ilość źródeł. Cechy zdobnictwa, makromorfologii i technologii naczyń wskazują, iż mamy tu do czynienia z iwieńską fazą IIIa wg podziału A. Kośki, tzn. z okresem przejściowym między kulturą iwieńską a horyzontem trzciniackim na Kujawach.

Badania winny być kontynuowane.

**Cergowa, st. 3
gm. Dukla, woj. krośnieńskie**

Badania sondażowe prowadził J. Budziszewski. Pracownia krzemieniarska. Neolit — wczesna epoka brązu.

*Literatura: *Materiały...*, s. 184.

Dacharzów, st. 1, gm. Wilczyce, woj. tarnobrzeskie — patrz: wczesna epoka brązu
